

Umilință

Andone Georgeta

Se opri din mers Ileana,
Lângă poarta cea înaltă,
Și-ntrebându-se de toate,
Începu încet să bată.

Înăuntru, intr-o curte
Mare cât o zi de vară,
Cu piscină și acareturi,
Și cu trei mașini la scară,
Stă "nea Gigi" om cu stare,
Cu bani mulți și burtă mare.

Și din dos de poarta-naltă,
Stă Ileana și gândește:
"Poate domnul Gigi astăzi,
Cu un ban mă miluiește.
Vreau să pot să-mi duc copilul,
La un doctor să mi-l vază,
De trei zile nu mânnâncă
Și stau toată noaptea trează."

"O să-i spun că o să-i lucru,
Și la câmp și la grădină.
Vreo trei zile, chiar și patru,
Sau chiar poate o săptămână."
Tot gândind aşa Ileana,
Bate-n poartă cu putere.
Dar din casă domnul Gigi
Începu la ea să zbiere:

-Cum de îndrăznești să-mi tulburi,
Somnul meu atât de dulce?!

De vrei bani, sau alte alea,
N-am, aşa că du-te, du-te!
Și să nu-ndrăznești vreodata,
Somnul a-mi mai tulbura,
Că pun câinii să te rupă!
Pleacă, du-te-n lumea ta!

Auzind acestea zise,
Pleacă capul suspinând,
Iar din ochii ei albastri,
Îi cad lacrimi pe pământ.

POEZII ONLINE

Și cu fruntea sus la ceruri,
Se tot roagă și suspină:
"Doamne! Fă ca-n viața asta,
Să mai am și eu lumină,
Și să pot să-mi văd copilul,
Sănătos, și în puteri.
Ca să nu mai fiu silită,
Să cer milă la boieri."